

Věra Dulová a Pavel Bratínka

Ve školním roce 2013/2014, kdy projekt na naší škole začínal, se do Příběhů našich sousedů zapojilo sedm žáků, kteří vytvořili dva týmy, z nichž si každý tým zvolil svého pamětníka. Prvním z nich byla paní Věra Dulová, pamětnice života za protektorátu, a druhým byl pan Pavel Bratínka, disident a signatář Charty 77.

Věra Dulová

Trojice žáků, **Jitřenka Rompotová, Nella Jakubcová a Matouš Kotas** si za svou pamětnici zvolili paní Věru Dulovou, která žila nedaleko ZŠ Pod Marjánkou, kam i chodila do školy. S paní Věrou Dulovou jsme se poprvé setkali v jejím bytě, jelikož jí její zdravotní problémy téměř znemožňovaly opouštět svůj byt. Velmi srdečně nás přivítala a věnovala nám svůj čas, který jsme strávili vyprávěním jejího ne vždy lehkého života. Dozvěděli jsme se především o jejím dětství za války, které pro desetiletou holčičku nebyla procházka růžovým sadem.

Po návštěvě u paní Dulové jsme si pouštěli pořízenou nahrávku a vybrali nejzajímavější částí, které jsme chtěli v našem převyprávění zdůraznit. Vznikl tak scénář složený z jejích vzpomínek, který jsme posléze byli nahrávat v budově Post Bella na Malé Straně. Nahrávání bylo pro nás novou a zajímavou zkušeností a všichni byli z výsledku nadšení. Na závěrečnou prezentaci sice paní Dulová nemohla dorazit, ale doufáme, že by se jí naše práce líbila.

Výsledky prací žáků si můžete prohlédnout na webových stránkách zde (vložit link:

<http://archiv.pribehynasichsousedu.cz/pp/pribehy-pametniku/praha-6/vera-dulova>)

Medailonek pamětnice

Věra Dulová (*1935)

Paní Věra Dulová se narodila 31. 3. 1935. Pocházela z matčiny strany ze židovské rodiny, což bylo za války nešťastné. Nejprve však zavřeli jejího otce, kterého mučilo gestapo. Matka byla odvezena do Terezína v zimě 1944, a tak zůstala paní Věra v Praze sama. Neměla žádné příbuzné a nemohla ani získat potravinové lístky. Byla tak zcela odkázaná na pomoc lidí ve svém okolí. Naštěstí se rodina po konci války šťastně shledala.

Žáci na návštěvě u paní Věry Dulové.

Pavel Bratinka

Jako svého pamětníka si druhý tým, ve složení **Antonie Holečková, Klára Kudláčková a Barbora Šrámková**, zvolil pana Pavla Bratinku, který žije v těsné blízkosti naší školy. Pan Bratinka nás pozval k sobě domů, kde s ním žákyně natočily rozhovor. Své povídání pan Bratinka doplňoval fotografiemi a také nám ukázal samizdaty, které překládal a opisoval. Bylo to poprvé, co jsme něco takového držely v rukou. Posezení bylo velmi milé a odnesly jsme si mnoho zajímavých informací.

Jelikož byl pan Bratinka sledován StB, vydaly jsme se do Archivu bezpečnostních složek, kde o něm byla vedena samostatná složka. Vyšetřovatelé jeho spisu dali krycí jméno Bratr a my jsme se v něm dočetly třeba to, kdo k němu chodil na návštěvu, kam chodil a s kým se scházel.

Na závěr projektu žákyně připravily podklady pro audio reportáž, kterou poté byly nahrávat v sídle Post Bella. Poprvé si tak vyzkoušely mluvit na mikrofon, což nebylo vůbec jednoduché. Výsledná nahrávka se ale všem líbila. Závěrečnou prezentaci před svým pamětníkem pak žákyně přednesly v Ballingově sále v NTK.

Výsledky prací žáků si můžete prohlédnout na webových stránkách zde (vložit link:

<http://archiv.pribehynasichsousedu.cz/pp/pribehy-pametniku/praha-6/pavel-bratinka>)

Medailonek pamětníka

Pavel Bratinka (*1946)

Pan Pavel Bratinka se narodil 14. března v Bratislavě, ale vyrůstal v Praze, kam i chodil do školy. Zde se projevilo jeho nadání na matematiku a fyziku, a proto vystudoval Fakultu jaderné a technické fyziky. V roce 1968 odjel na studijní cestu do Holandska, ale po okupaci Československa se rozhodl vrátit zpět. Kvůli politické neangažovanosti (odmítl vstoupit do SSM) byl z vědeckých kruhů vyhozen, a tak pracoval jako topič či metař. Tajně spolupracoval s chartisty, překládal zahraniční literaturu a pomáhal rodinám disidentů, proto byl také sledován StB. Po Sametové revoluci vstoupil do politiky a stal se ministrem. Od roku 1998 soukromě podnikal.

Žákyně se na návštěvě u pana Bratinky poprvé seznámily se samizdatovou literaturou.